

[Udenrigsministeren]

Professor Ermacora understreger i sin rapport meget klart den krigslignende situation i Afghanistan. Guerillakrigen er nu nået til byerne, og i de mere fjerntliggende egne er der efterhånden tale om direkte konfrontation. Det fremhæves, at regeringen ofte kontrollerer de større landsbyer og byer alene i dagtimerne, og at landet de facto nu er delt.

I rapporten opgøres antallet af civile ofre for krigshandlingerne til ca. 35.000 i 1985. De fleste af disse angives dræbt ved bombe- og granatangreb og under direkte massakrer mod civilbefolkningen. Det anføres, at begge krigens parter har gjort sig skyldige i brutal fremfærd, men at de fleste beviser peger på de sovjetiske troppers fortsatte anvendelse af såkaldte »Booby-trap«-bomber, udformet som legetøj, tændstikæsker, kuglepenne m.v.

På mødet i folketinget den 16. februar 1986 redegjorde jeg for regeringens politik over for Afghanistan. Den nu foreliggende rapport bringer nye uhyggelige vidnesbyrd om de massive krænkelser af menneskerettighederne, som finder sted i Afghanistan i dag. På denne baggrund var Danmark medfor-slagsstiller til en resolution om menneskerettighedssituationen i Afghanistan, der blev behandlet og vedtaget af FN's menneskerettighedskommission den 12. marts 1986.

I resolutionen udtrykkes dyb bekymring over, at de afghanske myndigheder – stærkt støttet af fremmede tropper – fortsat behandler deres modstandere uden respekt for de fundamentale menneskerettigheder. Der udtrykkes dyb bekymring over de former for krigsførelse, der anvendes, herunder bombing og andre operationer, som rammer civilbefolkningen, ligesom der gives udtryk for dyb uro over den udbredte anvendelse af tortur og summariske henrettelser og over de udbredte krænkelser af menneskerettighederne, der har fået millioner af afghanere til at flygte.

I konsekvens heraf beslutter kommissionen at forlænge mandatet for den særlige rapportør med endnu et år og anmode ham om at afgive rapport til næste generalforsamling og til 43. samling af kommissionen i 1987.

Spm. nr. S 769

Til finansministeren (28/2 86) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren oplyse ansættelsesancien-niteten for de ansatte i de tjenestemandslignende stillinger ved statens søfartsskoler og begrundelsen for, at over halvdelen af underviserne på søfartsskolerne er uden ansættelsesaftaler?«

Svar (25/3 86):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Ifølge indhentede oplysninger fra industri-ministeriet er ansættelsesancieniteten for de 17 undervisere, der er ansat i tjenestemandslignende stillinger ved statens søfartsskoler, følgende:

- 2 er ansat i 1961
- 1 er ansat i 1970
- 1 er ansat i 1971
- 2 er ansat i 1980
- 5 er ansat i 1982
- 3 er ansat i 1983
- 1 er ansat i 1984
- 2 er ansat i 1985

Det er ligeledes af industriministeriet oplyst, at ingen af underviserne på statens søfartsskoler er uden ansættelsesaftale. De pågældende modtager en ansættelsesskrivelse, hvori deres status angives, og ansættelsen bekræftes af den ansatte på en genpart af ansættelsesskrivelsen.

Spm. nr. S 802

Til justitsministeren (7/3 86) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren overveje at fritage pasudskiftninger for gebyr, når udskiftningen sker inden for passets gyldighedsperiode og alene skyldes, at der ikke er plads til flere stempler?«

Begrundelse

Det koster 300 kr. at udskifte et pas. Dette beløb skal betales, både når gyldighedsperioden er udløbet, og når passet skal udskiftes, fordi der ikke er plads til flere stempler.

Det forekommer urimeligt, at gebyret skal betales i sidstnævnte tilfælde, fordi pasindehaveren er uden skyld i, at visse lande sædvanligvis er temmelig gavmilde med at forsyne passet med stempler. Et pas, der er overfyldt med stempler, udtrykker derfor ikke